

Về Núi

Mai về núi, im nghe từng cơn gió
 Đợi trăng lên và sương trắng lung đòi
 Đêm sẽ tàn theo từng nổi lẽ loi
 Hồn thảo mộc vẫn chưa từng mê muội.

*

Mai về núi, mang Kinh về núi
 Nghe mưa rơi từng hạt sau cùng
 Hương thơm tràn từ lòng đất thủy chung
 Sen sẽ nở vào mùa Xuân vĩnh viễn.

*

Mai về núi, rừng xanh như biển
 Sẽ rong chơi cùng hoa cỏ hiện tiền
 Lòng sẽ hiền như giấc ngủ yên
 Trời với đất sẽ hòa tan như bụi.

*

Mai về núi, trầm tư với núi
 Chuyện ngàn năm như khúc nhạc thiên
 Cội nguồn nào vẫn hằng hữu an nhiên
 Như đá biếc trợ gan cùng vũ trụ.

*

Mai về núi, đợi mùa mưa lũ
 Cả thiên đường dồn tụ chân mây
 Và hôm nào em ghé qua đây
 Núi sẽ thấp vàng trắng thiên cổ.

Lý Thừa Nghiệp

Trang Kinh Thượng Thừa

Vén mây, uống nước cam lồ
 Nghiêng vai hứng giọt đề hồ vô tâm
 Thấy mình đứng giữa mùa xuân
 Đất trời như thể chưa từng từ sinh
 Thánh phàm sông núi hiển linh
 Mười phương thế giới, trang Kinh thượng thừa.

Lý Thừa Nghiệp

Kinh Hành

* tặng bạn sen.

Khi tôi bỏ bước Kinh hành
 Một vòng thiên địa xây thành khói mây
 Gió về thổi giữa rừng cây
 Thấy trong tâm thể hoa khai ngàn trùng
 Bốn phương đường cũng mệnh mông
 Tiếng ai Niệm Phật thông dong giữa trời.

*

Khi tôi bỏ bước lên đồi
 Bỗng nghe chuông mõ từng hồi ngân vang
 Biển rừng đòi núi thênh thang
 Hốt nhiên như một Đạo tràng trang nghiêm
 Phút giây tôi thượng hiện tiền
 Chắp tay lên ngực, đạo miền Như-Lai.

Lý Thừa Nghiệp